

MODALVERB

Vi har fem modalverb på norsk: *kunne, ville, skulle, måtte* og *burde*. Modalverbene står alltid sammen med et annet verb. Det andre verbet står i infinitiv uten *å*.

Infinitiv og preteritum er like for modalverbene.

Modalverbene kan ha forskjellige betydninger i forskjellige kontekster.

å kunne - kan - kunne - har kunnet

Å *kunne* betyr at du har kunnskap eller kapasitet til å gjøre noe. Det kan også bety at du har lov til å gjøre noe.

Han kan spille gitar.

Barna kan være ute til klokka åtte.

Å *kunne* betyr ofte at noe er mulig.

Han kan bli president neste år.

Det kan være korrekt, men jeg er ikke sikker.

å ville - vil - ville - har villet

Å *ville* betyr vanligvis å ønske, å ha lyst til. På engelsk er dette "want to".

Han vil ikke spise fisk, men han vil spise desserten.

Vi bruker også *å ville* for å lage futurum når vi ikke snakker om en intensjon.

I morgen vil det regne mye.

Du kan lese mer om dette i dokumentet "Futurum".

å måtte - må - måtte - har måttet

Å *måtte* betyr at det er nødvendig å gjøre noe. Å *måtte* er det samme som "must, have to" på engelsk.

Du må skrive rapporten.

Jeg må gå hjem nå fordi det er sent.

å skulle - skal - skulle - har skullet

Vi lager futurum med *skal* når det er en intensjon.

Jeg skal reise til Oslo i morgen.

Vi kan også bruke *å skulle* for å si at noen må gjøre noe. *Skal* er sterkere enn *må* i en slik kontekst.

Har du ikke skrevet rapporten? Du skal skrive den i morgen!

Skal + infinitiv kan også bety "jeg har hørt at".

Han skal være rik. (= Jeg har hørt at han er rik.)

å burde - bør - burde - har burdet

Vi bruker *å burde* når vi føler at vi må gjøre noe. Det betyr ofte "du må ikke, men det er best for deg hvis du gjør dette".

Vi bør gå en tur hver dag.

Du bør ikke gjøre det, for det kan være farlig.

Modalverb alene

Vi kan droppe verbene *å gå*, *å dra* og *å reise* etter modalverb når vi snakker om transport fra et sted til et annet. Vi kan gjøre det fordi konteksten forteller oss at noen går, drar eller reiser til et sted.

Vi <i>må</i> gå hjem nå.	= Vi <i>må</i> hjem nå.
I helga <i>skal</i> jeg <i>dra</i> til Oslo.	= I helga <i>skal</i> jeg til Oslo.
Hun <i>vil</i> gjerne <i>reise</i> til India.	= Hun <i>vil</i> gjerne til India.

Noen ganger er det veldig klart fra konteksten hva personen i setningen *må/kan/skal/vil/bør* gjøre. Da kan vi også droppe verbet i infinitiv. Det er ganske vanlig i svar på spørsmål. Et eksempel:

- Kommer du på festen i morgen?
- Jeg vil, men jeg kan ikke.

Her forstår vi at du vil komme, men du kan ikke komme. Derfor trenger vi ikke gjenta *komme* i svaret.